

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Vorbirea de deschidere

rostită din partea Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu în fața congresului național-bisericesc, Duminecă, în 1/14 Octomvrie 1906.

*Preasfințiților frați Episcopi!
Preastimaților domni deputați!*

Simțesc mare bucurie sufletească, preastimaților frați Episcopi, preastimaților domni deputați, că providența divină mi-a rezervat și astădată, la etatea mea înaintată, a vă vedea în jurul meu, întruniți în acest congres național-bisericesc, în scopul de a conlucra la opul cel mare al binelui și fericirii noastre. Deci salutându-vă cordial, rog și din acest loc pe creatorul și conducătorul universului, dela care se îndreptează pașii oamenilor, să ne ajute a ne apropia tot mai mult de scopul cel urmărim.

Bucuria mea se mai potentează domnilor și prin aceea, că precum ați binevoit a vedea, în restimpul dela ultima noastră întrunire în congres, am ajuns a mai împlini o mare și greu simțită cerință, precum și o mare și ferbinte dorință, cu care s'au dus în mormânt fericirii nostri înaintași, am ajuns a ridică aici la metropolie un centru cultural, un izvor de bine și fericire, un scut și adăpost puternic, contra valurilor furtunoase ale timpurilor, am ajuns a zidi o biserică catedrală, simbol etern al unității noastre de credință și de limbă.

Și în adevăr, dacă ne bucurăm când putem ridică un templu al științei, cum nu ne-am bucura, când vedem ridicat și un asemenea templu al sfintei noastre religii, care ținându-ne în strânsă legătură cu creatorul nostru Dumnezeu, ne stimulează la dezvoltarea puterilor sufletești în măsură tot mai mare, și prin aceasta la atingerea scopului cel-l urmărim!

Precum la reînvierea maicei noastre metropolii, tot asemenea și la zidirea bisericii noastre catedrale, în care astăzi am săvârșit primadată invocarea duhului sfânt asupra lucrărilor noastre, am avut în vedere sublima misiune culturală a bisericii noastre naționale, am avut în vedere puterea ei cea magică de conservare, precum și eternul adevăr, că și noi putem ajunge binele și fericirea, după cari oftăm, numai stând în strânsă legătură cu cea mai mare putere protectoară, cu Dumnezeu, și că acea legătură o putem susține numai prin biserica străbună, cu sfânta ei credință religioasă, întemeiată de unul născut fiul lui Dumnezeu, domnul nostru Isus Christos, o putem susține prin acea sfântă credință, despre care cu drept cuvânt zice sfântul Ioan Gură de aur: „Speranța noastră este biserica, adăpostul nostru e biserica și mântuirea noastră tot numai biserica”.

Precum se știe, domnilor, biserica ne-a fost totdeauna acel puternic stimul, dela care a emanat năzuința dezvoltării puterilor noastre

sufletești, și cultura celor mai mari interese ale noastre, cultura intereselor religioase, morale, naționale și patriotice, cărora avem a mulțumi atât vechia noastră existență, prea adeseori greu amenințată, cât și progresele la cari am ajuns în mersul nostru spre înaintare.

Și precum în trecut, așa și în viitor, tot numai biserica va fi, domnilor, asemenea factor de lumină și de cultură religioasă-morală, dar numai dacă o vom îmbrățișa și noi, cu dragostea cu care au îmbrățișat-o și fericirii nostri părinți, dacă vom ține și noi la ea, cu aceiași tărie și căldură, cu care au ținut și acei fericiti părinți, precum și dacă în sublima ei misiune culturală o vom mai întâri și prin dezvoltarea școlii confesionale, conform cerințelor timpului. Căci precum biserica a întemeiat școala, pe care cu mari greutate o și susține, tot asemenea, în fața împrejurărilor schimbate, și școala are a sprijini biserica, ca pe maica ei.

Pentru a conlucra împreună la conservarea, întărirea și dezvoltarea acestor așezăminte sfinte și prin ele la atingerea posibilului bine vremelnic și a fericirii eterne, după cari oftăm, ne-am întrunit și noi cei de o credință și de o limbă în acest congres național bisericesc, în care culminează unitatea și solidaritatea noastră.

Chiar și numai din acestea vom înțelege, domnilor, ce tezaure neprețuite sunt pentru noi, biserica noastră națională și școala noastră confesională concretizate în grijiri noastre și tot asemenea vom înțelege, domnilor, că este nu numai datorința, dar și interesul nostru bine înțeles a conserva și dezvolta acestea în folosul nostru și al iubitei noastre patrii, precum au făcut aceasta, în toate timpurile și fericirii nostri înaintași.

Pentru a conlucra cu bun succes la conservarea și întărirea acestor prețioase tezaure părintești, este neapărat de lipsă, domnilor, ca în toate sfaturile noastre să urmărim înțeleptelor învățături ale sfântului apostol Pavel către Efeseni: „Ca fiii luminii să umblăm, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt”. Cu alte cuvinte să avem în vedere greutatea timpurilor, în cari trăim, și mai ales felurile curente periculoase contra bisericii, și așa în toate lucrările noastre să ne inspirăm de lumina cea adevărată a aceluia, care a zis despre sine; „Eu sunt lumina lumii”, alegând ceea ce e bun și folositor și lăpădând ceea ce e rău și păgubitor.

Inspirați de acea lumină și ținând cu tărie la sfîntenia celor eterne și nestrămutabile ale credinței, să stăruim domnilor mai ales la forma, regula și ordinea, după cari se conlucrăm și noi la conservarea intactă a acelor sfinte. Căci una este sfânta credință religioasă, care este eternă și nestrămutabilă, ca și întemeietorul ei, Domnul nostru Isus Christos, și alta este forma, regula și ordinea, după cari și prin cari avem a conlucra și noi la în-

tărirea acelei credințe religioase, din care emanează îndemnul, puterea și tăria sufletului în năzuințele și lucrările noastre spre scopul cel urmărim.

Numai lucrând așa vom putea înfruntă și paraliza periculoasele curente ale timpului și vom ajunge a ne întâri tot mai mult în sfânta credință, cu a cărei putere vom învinge obstacolele ce ar sta în calea înaintării noastre.

Prin asemenea lucruri folosite, sufletul nostru se va inspira tot mai mult de puterea cea mare a credinței, care învinge toate, ba după zisa sfintei evanghelii: „strămulă și munții”, iar prin credință sufletul nostru se va încălzi și de sacral foc al dragostei creștinești, din care rezultă toate cele bune și folositoare. De aceea toate conșulările noastre să emaneze numai din adevărata credință și dragoste creștinească spre mărirea lui Dumnezeu, spre folosul bisericii noastre celei vii și al patriei noastre iubite.

În firma speranță, că așa vom și urmări în toate lucrările noastre, pe cari bunul Dumnezeu le va binecuvânta, declar deschisă sesiunea congresului nostru național bisericesc ordinar pentru periodul în care ne aflăm.

Din parlament.

Ședința a doua a dietei, după redeschidere, s'a ținut Vineri, în 12 Octomvrie. Cea următoare se va ține tot Vineri, în 19 Octomvrie. Până atunci iarăși vacanțe pe seama părinților patriei.

În ședința ultimă s'a acordat un concediu de 6 săptămâni deputatului naționalist Francisc Jehlicska (Slovac), s'a decretat alegerea unei comisiuni, care sub prezidenția lui Thaly Kálmán să iee parte în numele dietei, la sărbările încopiate cu aducerea acasă a osămintelor lui Rákoczy II., iar în urmă ministrul de comunicație Kossuth Ferencz a prezentat dietei mai multe proiecte de lege.

Deputatul naționalist Skicsák anunță, că i-s'a violat dreptul de imunitate, după ce a fost oprit în cercul său electoral să țină dare de seamă alegătorilor, iar contele Apponyi, ministru de culte și instrucțiune publică comunică dietei, că Vineri, în 19 Octomvrie va răspunde la interelările ce i-s'au adresat.

Ia acum cuvântul ministrul-prezident Wekerle. Depune pe masa dietei budgetul anului 1907 și vorbește pe larg despre politica socială a guvernului. Spune, că a fost o necesitate mare îmbunătățirea salariilor funcționarilor publici și guvernul a trecut sub titlul acesta o sumă mai însemnată în budget. Toți funcționarii însă n'au putut fi împărțiți de acest favor. Învățătorii de ex. nu sunt trecuți între cei cu salariile îmbunătățite, dar cauza lor e depusă în mâni bune, în mâinile contelui Apponyi, care o studiază și o va rezolvă spre mulțămirea celor interesați.

Cu chestia parcelării de moșii și a colonizării încă se va ocupa guvernul în mod foarte serios, iar cu privire la reformele ce sunt de introdus în legile noastre de dare a promis dl prim-ministru, că peste vre-o trei luni va prezenta proiecte de lege dietii. Se va introduce darea progre-

sivă, la aceia cari plătesc dare de venit, iar darea pământului va fi revidată.

În privința politicii culturale domnul ministru-prezident a spus, că sunt trecute în budget sume mai mari pentru trebuințele culturale decât în trecut, fiindcă este trebuință de 500 de învățători noi (de stat) și se va da și pentru ajutorarea bisericilor mai mult decât în trecut. Schițează programul guvernului cu privire la chestiile economice, comerciale etc., și în urmă spune, că budgetul anului care vine e cu 48 milioane de coroane mai mare decât în trecut, dar este acoperire, și în caz de trebuință se vor mai afla izvoare de venit, pentru ca cheltuielile să fie acoperite.

În urmă prim-ministrul a vorbit despre transacția cu Austria.

A spus, că are speranță, cumcă cu Austria va fi legată o asfel de învoială, care să mulțamească pe toți, să îplinească toate dorințele. În amănunte însă nu a intrat.

Vorbirea domnului ministru-prezident a fost aplaudată cu zgomot.

Budgetul s'a predat apoi comisiunii financiare, și prezidentul a stabilit ordinea de zi pentru ședința proximă. S'a dat în urmă cuvântul domnului ministru de justiție, care a răspuns la interelarea lui Achim fost deputat socialist. Constată pe baza actelor, că ministrul de honvezi, acuzat fiindcă a deținut pe administratorul său de moșii Kovács cu ajutorul jandarmilor, a procedat foarte corect și nu s'a făcut vinovat de nimica.

Dieta a luat răspunsul la cunoștință și ședința a fost închisă.

Congresul național-bisericesc.

Sibiu, 15 Octomvrie n.

Eri, Duminecă, s'a făcut deschiderea congresului nostru național-bisericesc, suprema corporațiune legală în biserica gr. ort. română.

S'a oficiat întâiu serviciu divin în biserica catedrală, în care unii dintre domnii deputați ai congresului acum au intrat întâiașidată, admirându-i mărirea și frumsețile.

Serviciul divin l-a oficiat Înaltpreasfinția Sa Arhiepiscopul și Metropolitul Ioan Meșianu, azistat de Preacuvioșii Arhimandriți Dr. Ilarion Pușcariu, Filaret Musta, Augustin Hamsea și Vasile Mangra, de Protosincelii Dr. Eusebiu Roșca și Dr. Iosif T. Badescu, apoi de diaconii D. Câmpianu și Dr. A. Crăciunescu.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt din Sibiu, condus de domnul profesor seminarial T. Popovici.

După liturgie s'a făcut chemarea duhului sfânt, apoi Înaltpreasfinția Sa Metropolitul Ioan a împărțit anafora, și s'a retras la reședință, în procesiune, împreună cu Preasfinții Episcopi Nicolae al Caransebeșului și Ioan al Aradului.

Dela catedrală deputații congresuali au plecat spre casa națională, în a cărei sală festivă avea să se facă deschiderea congresului.

La propunerea deputatului congresual Dr. G. Proca se trimite de aci o deputație pentru ca să invite pe Înaltpreasfinția Sa Metropolitul și pe Preasfinții episcopi la deschiderea congresului. Din deputați fac parte următorii: Grigorie Pletosu, Dr. Traian Putici și Ioan Pepa, protopresbiteri, din cler, iar dintre mi-

reni: Simeon Damian, Petru Truța și colonelul Nicolae Marin.

Sedința de deschidere.

La orele 11 și jumătate Inaltpreasfințitul domn arhiepiscop și metropolit Ioan își face intrarea în sala muzeului național. E însoțit de Preasfințitul episcop Nicolae și Ioan. Ocupă toți trei loc la masa prezidențială, Preasfințitul episcop Nicolae la dreapta, iar Preasfințitul Sa episcopul Ioan la stânga Excelenței Sale, metropolitul Ioan Metianu.

În mijlocul unei tăceri adânci, Inaltpreasfințitul Sa rostește apoi frumoasa cuvântare de deschidere, pe care o publicăm în fruntea ziarului nostru. Vorbirea a fost primită cu dese aprobări, și la urmă cu vii aclamări la adresa Inaltpreasfințitului Sale.

Inaltpreasfințitul Sa Metropolitul numește apoi notari provizori pentru sedința aceasta pe următorii deputați congresuali: din cler M. Voilean, asesor conzistorial, Ioan Pinciu și I. Georgia, protoprezbiteri, dintre mireni Dr. G. Proca, Dr. N. Ionescu, Dr. Margita, Dr. Ciuhandu, Dr. Micla și Dr. Cioban.

Urmează prezentarea credenționalelor. Domnul Dr. G. Proca citește lista deputaților aleși, iar cei prezenți își predau biroului credenționalele.

Se constată că și-au prezentat credenționalele, respective au răspuns la apelul român 62 de deputați congresuali.

Inaltpreasfințitul Sa, Metropolitul propune apoi, ca deputații să se constituie în comisii de verificare, astfel, ca deputații din arhiepiscopie să verifice pe deputații din dieceza Aradului, aceștia pe cei din dieceza Caransebeșului, iar aceștia pe cei din arhiepiscopie. Se primește.

Proxima sedință se anunță pe azi, Luni, la orele 10, și sedința de deschidere vine încheiată la orele 12 și un sfârșit.

După sedință, congresul s'a prezentat în corpore la Inaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan, pentru a lămurii despre încrederea și alipirea ce i-o păstrează.

Oratorul a fost Ilustritatea Sa domnul Ioan cav. de Pușcașiu, care mulțumind Inaltpreasfințitului Sale pentru îngrădirea ce a avut-o, ca congresul să se poată întruni la termen, îi urează mulți ani de viață, pentru a munci cu zelul și priceperea de până acum spre binele bisericii și fericirea neamului. Excelența Sa metropolitul răspunde, mulțumind pentru semnele de alipire. Își aduce aminte de puținii cari au mai rămas dintre cei ce de la început făceau parte din suprema noastră corporațiune bisericească, și pe cei mai tineri intrați în locurile rămase goale, îi îndeamnă se stăruie, ca la popor, la credincioșii bisericii noastre, nu numai sentimentul național, ci mai ales sentimentul religios-moral să fie dezvoltat, pentru că fără de acesta nu este trăinicie nici pentru sentimentul național.

Deputații congresuali și-au făcut apoi onorurile și la Preasfințitul Lor, episcopii Nicolae și Ioan, tot în corpore. La Preasfințitul episcop Nicolae a vorbit Preacuvioșia Sa, arhimandritul Hamsea, iar la Preasfințitul episcop Ioan, Preacuviosul Protosinel Dr. Iosif T. Bodecu.

La ora unu a fost masă mare la Inaltpreasfințitul arhiepiscop și metropolit Ioan.

Metropolitul Sava II. Brancovici.

Studiu istoric de Vasile Mangra, Arhimandrit, vicar episcopesc în Oradea-Mare. Arad, 1906. Tiparul tipografic diecezan gr. ort. române. Preț 2 copii.

Cu o carte de mare valoare s'a îmbogățit literatura noastră. E din domeniul istoriei bisericești. În ea se vorbește despre originea, viața și activitatea, apoi judecarea și moartea marelui metropolit din trecut al bisericii gr. ort. române, Sava II. Brancovici, metropolitul martir, care ar fi meritat de mult să fie trecut între sfinți, iar nu să fie atacat, izulțat și batjocurit, cum s'a făcut din o anumită parte, cu vădită tendențiozitate.

Cartea e scrisă de Preacuvioșia Sa, Arhimandritul Vasile Mangra, vicar episcopesc în Oradea-Mare, și e scrisă cu te-

meinicia reclamată de importanța și mărimea persoanei despre care e vorba, cu o obiectivitate rară, și într'un ton calm și cumpătat, așa cum se cuvine să fie scrise cărțile de știință.

Autorul stabilește în cartea aceasta în mod neîndoios adevărul cu privire la originea și la activitatea marelui metropolit, îi precizează caracterul personal, îi zugrăvește figura istorică și ni-l prezintă așa cum a fost: model de Român, de ortodox și de preot moral.

Se știe, că domnul canonic Dr. Bunea din Blaj, tocmai aceste însușiri i le-a fost denegat marelui metropolit, romanitatea, ortodoxia și moralitatea; dar în cartea nouă a dlui Arhimandrit Mangra vin restituite toate sofistările, vin nimicite toate argumentele inchipuite ori combinate ale părintelui canonic Bunea, și Metropolitul Sava II. Brancovici vine prezentat publicului iubitor de adevăr și dreptate așa cum a fost: martirul neamului românesc, martir al legii ortodoxe române.

Vom schița pe scurt cuprinsul cărții.

În introducerea, ce o face, autorul stabilește întâi adevărul cu privire la existența vechei metropolii ortodoxe române, contestată de domnii Iorga și Dr. Bunea, susținând, că Ioanichie a fost metropolitul bisericii ortodoxe române din Transilvania, iar nici decum al Sârbilor, cari pe atunci (anul 1479) nici episcopi nu aveau, cu atât mai puțin metropolit în Eelgradul Sârbiei. Rectifică apoi părerea g. eșită a dlui Bunea cu privire la mănăstirea din Peri a voevozilor Balița și Dragoș, mănăstire care nu pentru aceea a fost închinată Patriarhului din Constantinopol, pentru că în Transilvania n'ar fi fost pe atunci episcopi, ci pentru că așa au voit ei, să fie mănăstire „închinată”. Rătăcirile dlui Bunea vine de acolo, că nu e în clar cu caracterul și însemnătatea mănăstirilor așa numite „stropighi” și „închinată”, cari în biserica ortodoxă formează așa zicând stat în stat.

Metropolie au avut deci Românii și înainte de Mihail Viteazul, iar nu numai de aci încoa, cum afirmă domnul Iorga.

Asta e părerea autorului, în consonanță și cu vederile noastre, pe cari ni-le bazăm acum și pe un nou argument, neîntrebuțat încă, și anume pe faptul, că imediat după omorârea lui Mihail Viteazul, staturile și ordurile țării, dieta Ardealului, prin lege a sters și a casat tot ce a întemeiat principala română în scurta sa domnie, ca mai mare peste Ardeal. Prin urmare, dacă metropolia gr. ort. română era numai dela Mihail Viteazul încoa, venia casată și ea. Dar fiindcă nu a fost casată, e semn, că nu a fost dela Mihail Viteazul, ci de mai înainte.

Dar să revenim asupra cărții.

Autorul restabilește apoi adevărul și cu privire la persoana fratelui metropolitului Sava, a lui George Brancovici, biograful metropolitului, și dovedește, că n'a fost „aventurier politic” cum îl numește dl Bunea, ci bărbat luminat, diplomat de frunte, iar scrierile sale nu sunt „minciuni”, ci înșirare de întâmplări de pe vremile sale, exacte și vrednice de credință, cari pot fi folosite ca izvoare bune istorice.

Despre Sava II Brancovici, metropolitul-martir, — adevărata temă aleasă din partea autorului pentru a fi tractată, — au fost scrise apoi capitlii următorii:

1. Genealogia metropolitului Sava Brancovici, în care se arată, că familia metropolitului Brancovici a fost o ramură a familiei Brancovenilor din Țara-Românească, iar trunchiul a fost familia despotilor sârbești Brancovici. Ramurile au fost însă romanizate cu desăvârșire.

2. Brancovici și episcopia Jenopolei, în care se vorbește pe larg despre episcopia din Jenopolea și titularii ei.

3. Sava Brancovici, alegerea, hirotonirea și confirmarea lui de metropolit. În capitlu acesta se vorbește de nou despre romanitatea metropolitului Sava, spunându-ne autorul următoarele:

„Silințele ce își dau unii, mai ales Dr. Bunea, pentru a dovedi „sărbismul” metropolitului Sava Brancovici, sunt zadarnice și fără nici un rost. ... Soborul bisericii Românilor din Transilvania de sigur

nu l'ar fi ales de metropolit dacă era Sârb și nu Român. Activitatea lui de 24 ani, încoronată cu martiriul său, este proba cea mai evidentă și nerăsturnabilă a romanității sale, și a dragostii cu care a servit biserica ortodoxă română. Dar apoi când singur mărturisește că e Român, și pentru respectarea limbii românești și eliminarea limbii slavone din bisericile Românilor ia cele mai energice măsuri în soborul din 1675, cu ce drept și pe ce temei cineva îi poate contesta romanitatea?”

Foarte adevărat!

4. Frumos e capitlu armător, despre activitatea metropolitului Sava II Brancovici, în care vin iarăși răsturnate toate afirmațiile tendențioase ale dlui Bunea referitoare la sărbizarea bisericilor prin Sava. (Adevărul e, că metropolitul Sava a fost primul care l-a romanizat). Activitatea metropolitului Sava a fost cea mai curată națională românească posibilă, și meritate sunt elogiile ce i le face autorul la finea capitlului, scriind despre el următoarele:

„Dintre următorii ierarhi ai bisericii române în Transilvania numai episcopul unit Inocențiu Clain și metropolitul Andrei Șaguna se pot pune alături cu Sava Brancovici.

Dacă vom considera însă, că Inocențiu Clain era episcopul bisericii române unite cu romano-catolicii, căreia i se asigurase prin diploma leopoldină aceeași libertate bisericească de care se bucurau bisericile de rital latin, având pe lângă protecțiunea Papei și pe cea a curții din Viena, că Șaguna era episcopul, mai apoi metropolitul bisericii române ortodoxe, a cărei religiozitate prin legile din 1848 era egal îndreptățită cu celelalte religii recunoscute în stat, iar Sava Brancovici era metropolitul unei religii proscrie, a unui popor suferit în patrie, numai până la un timp, până va plăcea principilor și regnicolilor, care ave să-și apere biserica nu numai în contra micilor și marilor tirani, dar și în contra legilor barbare de stat, prin cari se decretase desființarea ei: atunci cu pietate trebuie să se închine tot Românul memoriei acestui bărbat fenomenal, care în puterea autorității și înflăcății sale morale 24 de ani singur a susținut și apărut cetatea neamului românesc, biserica ortodoxă în Transilvania, preferind moartea decât să o predea inamicului!”

5. Urmează un capitlu despre „Așezămintele bisericești și organizația bisericească sub metropolitul Sava II Brancovici”, expuse și explicate toate exact și cu destoinicie omului de specialitate, rectificate și restabilite fiind și aici multe din neadevărurile dlui Bunea, și apoi capitlu

6. Despre judecata și martiriul metropolitului Sava II Brancovici, în care se publică sentința adusă de scaunul judecătoresc, din care, contrar părerii de până acuma, n'au făcut parte preoți români, ci numai preoți ungurești, preoți calvini.

Motivul pentru care metropolit Sava a fost judecat, a fost un motiv închipuit, forțat și nedovedit, după cum au spus și scris și contemporanii lui Sava. Cu drept cuvânt scrie deci autorul, că: „Dr. Aug. Bunea, când afirmă, că Cserei (istoric maghiar de pe vremea lui Sava) apărând nevinovăția metrop. Sava, ponegrește curtea lui Apafi, el însuși ponegrește memoria arhiepiscopului, pe care biserica ortodoxă română îl recunoaște ca pe un martir, căci, fără respect pentru sentimentul public al poporului român, în potruvia relațiilor cronicelelor contemporani, în potruvia părerii comune a scriitorilor români, dânsul susține ca legală și dreptă sentința de destituire a metropolitului Sava Brancovici, încercând prin explicări și deducțiuni false să arate, că el a fost judecat și degradat pentru viață imorală.” ... Autorul arată însă imposibilitatea și absurditatea acuzării ce i-s'a adus metropolitului Sava, și nedreptatea sentinței.

7. Ultimul capitlu vorbește despre reabilitarea și sfârșitul metropolitului Sava Brancovici, și se încheie astfel: „Înaltele lui virtuți (ale lui Sava) și merite pe terenul ecleziastic, nu le-a putut întineca judecata cea strâmbă și barbară a dușmanilor firești ai bisericii române, nu le vor

întineca nici defaimările și atacurile pătimase ale drului Bunea, căci nu prin asprimea vorbelor, ci prin tăria argumentelor se impune adevărul, iar Dr. Bunea, certat cu adevărul, nu are nici o mărturie, nici o dovadă în contra lui Sava, afară de decretul injurios al lui Apafi, rămânând singur între toți scriitorii străini și români, care țină isonul călăilor metropolitului român.”

Urmează apoi într'un capitlu separat părerile tuturor istoricilor mai de seamă despre metropolitul Sava Brancovici, și la urmă, ca adnexe, 14 documente, în text original, dintre cari unele acum tipărite întâiași dată.

Acesta e pe scurt cuprinsul cărții, al cărei titlu e pus în fruntea acestui articol și care va fi salutat cu bucurie, ca eveniment literar, din partea tuturor iubitorilor de adevăr și de dreptate.

E o polemie, întreaga carte, cu domnul Dr. Bunea din Blaj; dar polemie curată științifică, purtată în jurul adevărului, care vine acum bine stabilit în favorul celor ce și până acuma îl țineau pe metropolitul Sava II. Brancovici de ceea ce a fost: luptător energic și neînfânt pentru neam și lege, martir al românismului și al ortodoxiei. Să se plece deci și contrarii în fața acestei mari figuri din trecutul nostru, pe care Preacuviosul Arhimandrit Mangra ne-o prezintă în cartea sa în adevărată mărire și splendoare.

Cartea dlui Mangra se poate procura și dela librăria archidiecezană din Sibiu. O recomandăm cetitorilor noștri cu cea mai mare căldură.

Congresul artelor

și al meseriilor.

Între diferitele congrese ținute în București din incidentul expoziției iubire a fost și congresul artelor și meseriilor ținut zilele trecute. Congresul și-a ales președinte de onoare pe domnul Ioan Kallinderu, care a rostit o cuvântare mai lungă făcându-ne onoarea de a se ocupa în fruntea ei și cu noi, Românii din Ungaria. Reproducăm și noi vorbirea în întregime, dupăcum urmează:

Doamnelor! Domnilor! În sedința de ieri, după afabila propunere a dlui Hurmuzescu, delegat al dlui ministru al cultelor și instrucțiunii publice ați binevoit a mă aclama președinte de onoare al congresului dvoastră.

Mișcat de această deosebită cinste, n'am putut decât să vă exprim via mea recunoștință și în câteva cuvinte să arăt progresele realizate de o țeară vecină, Ungaria, în artele industriale și mai cu seamă în industria mică.

Am călătorit mult în această țeară. Am vizitat împreună cu agenții domeniului Coroanei, multe stabilimente industriale, mai ales din cele în legătură cu agricultura pentru a mă orienta și a vedea ce se poate introduce pe domeniile Coroanei.

Trebuie să recunosc, că peste tot am fost bine primiți și că ni-s'a arătat cu plăcere ceea ce doream să vedem.

Anul acesta, cete, când de sute, când de mii de frați români din regatul vecin au venit să ne cerceteze. Fac urări, ca primirea ce au avut expozanții și vizitatorii maghiari, să fie fericite îndrumări la relațiuni cordiale între neamurile cari se unesc azi Ungaria.

Sper, că distinșii bărbați de stat unguri vor recunoaște, că Românii din Ungaria sunt buni patrioți, cari iubesc ca și conlocuitorii lor patria comună, precum am văzut eu însuși în număratoarele mele călătorii, și că nimic nu stă în cale pentru a strică conștientia de a se lege cele două popoare. Aceste sentimente de lealitate politică, nu sunt căuși de puțin turburate de iubirea de neam care e firească și neștearsă în inima omului.

Pot să spun, că și puținii colegi iubitori și stimați ce avem la Academie printre Românii din regatul învecinat exprimă totdeauna respectul și devotamentul ce le însușia Regele lor și iubirea lor de patrie.

Cunosc în deajuns această țară, pentru a putea afirma, că ne poate servi de pildă.

Pe lângă ea, trebuie să studiam de sigur, și să luăm exemple și de la alte țări mai înaintate, la cari au recurs la rândul lor vecinii nostri.

Totul e să știm să alegem, unde găsim ceea ce se potrivește mai bine țării și firii poporului nostru, în sfera de activitate.

În multe privințe pildele din Ungaria și din Bucovina ne sunt mai indicate, fiindcă se aseamănă cu noi, atât ca poziție geografică, cât și ca populație. Dovada o avem la frații nostri de acolo, cari practică cu succes și pe o scară întinsă industria mare și mică.

La noi, industria e la începutul ei. N'avem decât foarte puțini meseriași, iar dintre săteni aproape de loc, deși se plâng, că n'au destule mijloace de trai.

Nu intru în amănunte în ce privește această împrejurare despre care am vorbit pe larg la congresul corpului didactic și la cel al științelor sociale, cari s'au ținut de curând, dar va trebui să se țină seamă de dansa, pentru că îndrumarea ce se va da industriei și meseriilor să fie de adevărat folos.

Țăranii nostri sunt și puternici și destoinici. În unele privințe sunt chiar superiori orașenilor, așa încât îndemnându-i și înlezându-le învățarea meseriilor, țara va câștiga atât ca bunăstare generală, cât și ca progres pe acest teren.

Nu intru nici în discuția mijloacelor mai practice pentru dezvoltarea meseriilor, căci aceasta o faceți dv. cu mai multă competență.

De altcum statul le dă de mai multă vreme o deosebită atențiune, îndreptând o bună parte din învățământ către meserii, de cari avem tot atâta trebuință ca de celelalte profesii.

Învățământul profesional superior e de asemenea la oare care înălțime.

Imi permit numai a aminti învățământul practic, adică de ucenicie, care e foarte răspândit, și căruia Ungaria datorează generalizarea meseriilor ei. Acesta mi se pare chiar mai nimerit pentru îndrumarea sătenilor, dacă e însoțit firește de cursuri teoretice seara și sărbătoarea și ocrotit de o regulamentare potrivită.

În privința lui însă, va trebui să se studieze, nu numai ceea ce a făcut statul, ci și măsurile luate de comună, de corporațiuni, de asociațiuni diferite și chiar de particulari din alte părți.

Nu mai departe decât în Brașov și Sibiu sunt asociațiuni, cari au primit donațiuni însemnate și cari n'au alt scop, decât indemnarea și ajutorarea ucenicilor la diferite meșteșuguri. Când sfârșesc învățătura, le înleznesc călătorii în centrele mari industriale, iar altora le procură unelte trebuincioase pentru a-și putea începe profesiunea.

În sfârșit, să sperăm că în curând și cu dezvoltarea crescândă a industriei, vom avea o legislație ocrotitoare a muncitorilor din fabrici și ateliere, care și dacă nu exercită profesiunea pe socoteala lor, alcătuiesc totuși un factor însemnat în dezvoltarea și progresul industriilor.

Nu trebuie uitată nici asistența în caz de accidente sau bătrânețe, care a luat o mare dezvoltare în cele mai multe țări. Și în această privință avem un material bogat de studii și experiențe, din cari se pot alege și adopta cele mai potrivite. La noi asistența e cu atât mai necesară, cu cât poporul e foarte impresionabil la nenorocire.

Mai sunt apoi oficiile de muncă și alte instituțiuni, cari favorizează îmbrățișarea meseriilor.....

Fac dar doamnelor și domnilor, din suflet urări pentru înflorirea meseriilor și industriilor, cari au luat și ele parte la puternica regenerare, pregătită prin mișcările din 1821 și 1848 și condusă cu devotament și înțelepciune de iubitul nostru suveran, a cărui neasemuită Domnie o serbăm.

Trăiască M. S. Regele!

Trăiască M. S. Regina!

Să trăiască AA. LL. Regale Principii Moștenitori cu Augusta Lor Familie!*

Maghiarizarea.

De curând a apărut statistica semestrală a maghiarizării de nume în jumătatea primă a anului 1906. În acest restimp a dat ministrul 1433 concesii de maghiarizare; atâtea petiții au fost. Față de mult trecut sunt mai puține cu 81, iar față de 1904 cu 441 mai puține. Cauza acestei scăderi cei interesați o află în greutatea ce are să le întindă schimbarea numelui pe deoparte, iar pe de alta desinteresul multor oficiali, cari nu vor să priceapă „neliniștea agitată cu care își așteaptă maghiarizarea petiționarul“.

Dintre cele 1433 nume maghiarizate cele mai multe au fost în Budapesta (530), apoi în Miskolc 38, Strigoni 29, Cluj 24, Oradea 22, Arad 16, Viena 12 etc. Zelul acestei porniri a trecut și în străinătate, căci s'a cerut maghiarizare de nume din Berlin, Praga, Cernăuți, München, Roma etc., cu totul 9 cazuri.

După ocupație cei mai mulți au fost studenți 538, dintre cari 253 elevi ai școalelor secundare, apoi 63 funcționari de tren, 38 învățători, 84 industriași, 174 negustori, 5 preoți, 9 profesori etc. Cu privire la confesiune au fost 397 rom. cat., 18 gr. cat., 14 gr. ort., 49 evang. lut., 31 reform., 914 ovari, 2 armeni și doi baptiști.

E timpul suprem — zice statistica — să se dea o atenție deosebită maghiarizării. Să se pună în aplicare putere mai mare și mai vastă pentru răspândirea ei. Spre scopul acesta ar trebui înființat în capitală un oficiu special, care să se ocupe cu propaganda maghiarizării și cu efectuarea ei. Ar trebui cuprins în lege, că cine își schimbă odată numele acela e dator să-l poarte pe veci, altă schimbare nu se mai admite. Taxa de timbre ar trebui anulată, iar maghiarizarea numelui anunțată de cel puțin trei ori prin ziare. În chipul acesta s'ar putea ajunge la rezultate foarte frumoase.

Și apoi în fața tuturor acestora să nu credem, că țeara noastră e fericită și mulțumită câtă vreme frunțașii ei au timp să se ocupe și cu bazaconii de acestea? Alte dureri are bietul popor muncitor!

NOUTĂȚI.

Cununie. Ieri Duminecă d. a. la 5 ore s'a săvârșit în biserica noastră catedrală cununia dlui Oct. Gega cu dsoara Hortensia Cosma, având de nași pe poetul Al. Vlașcu din București cu doamna. Serviciul divin la săvârșit cu pompă deosebită asese. conz. dl Dr. Miron E. Cristea asistat de diaconul Gh. Tulbur, iar răspunsurile le-a dat corul clericilor sub conducerea dlui A. Bena. Catedrala era ticsită de lume. La sfârșit dl Dr. M. E. Cristea a rostit o frumoasă cuvântare plină de avânt poetic și național, care a electrizat toată asistența, — pe când în dosul mirilor o mamă prea fericită își îneca bucuria și jalea în fărâme de lacrimi ce i-se furiau printre gene.

Urmasul lui Beck. Contele Beck, șeful statului major în armata austro-ungară se va retrage la penzie cu siguranță în luna Noiembrie. Urmasul său va fi ministrul comun de război, dl Pitreich, însă numei mei târziu, după ce se va afla om potrivit care să primească conducerea ministerului de război, pentru că până acum nu i s'a găsit succesor. Șefia statului major o va primi deci în mod provisor, generalul Potiorek, locțiitorul de azi al contelui Beck.

Goluchowski se duce. De nou se aud știri despre retragerea contelui Goluchowski, ministrul comun de externe, „N. Fr. Presse“ scrie, că se va retrage încă înainte de a se întruni delegațiunile cu siguranță.

Arhiducele Otto. fratele moștenitorului nostru de tron se bolnăvise zilele trecute, și boala luase dimensiuni îngrijitoare. După telegramele din urmă însă primejdia e acum trecută, și îndreptarea spre bine se constată în fiecare zi. Arhiducele avea aprindere de plămâni.

Sf. Sinoed al bisericii autocefale din România s'a întrunit în sesiune ordinară de toamnă ieri, Duminecă în 1 Octombrie v. în București.

„Luceafarul“ și-a instalat redacția și administrația în strada Schewiss Nr. 2, unde este a i-se adresă întreaga corespondență.

Turcul te bate... Comisiunea administrativă a comitatului Hunedoara a respins rugarea deputatului Dr. Aurel Vlad,

de cuprinsul, ca organele direcțiunii financiare din Deva să fie trase în cercetare disciplinară, din motivul, că la alegerile din urmă au corțit în contra candidaților naționaliști, și au amenințat, mai ales finanții de rând, și cu detragerea liceului de crâșmarit pe toți aceia, cari vor cuteza să voteze cu candidatul național. Respingerea s'a făcut cu motivarea, că cercetarea efectuată n'a putut constata nimic din cele puse în sarcina celor acuzați. Ba bine că nu, când Turcul te bate, Turcul te și judecă!

Concert. Reuniunea română de muzică din Sibiu, care a secerat succese grandioase de curând în România, va da Vineri în 6/19 Octombrie 1906 în sala dela Gesellschaftshaus un concert, ultimul care va fi dirijat de dir. Herman Kirchner. Bilete se vând la librăria arhidiecezană și sara la cassa. Prețurile locurilor: Loc I 2 cor. II. 1-50 cor. III I— cor. loc de stat 80 fil. loc de stat pentru studenți 60 fil. Bilete pentru membrii reuniunii se dau Mercuri dela 2—3 ore în localul casinei române. Programul concertului se va publica în numărul viitor.

Ungaria la expoziție. Juriul dela expoziția din București a stabilit în zilele acestea lista premiilor pentru pavilionul Ungariei. Sunt 56 premii mari, 46 medalii de aur, 52 de argint și 33 de bronz.

Deputat ucigaș. Sunt doi ani treceți, decând deputatul dietal Hencz Károly, a omorât în duel pe alt deputat, pe contele Keglevich István. Vinei s'a ținut pertractarea finală în afacerea aceasta, la tribunalul regesc din Budapesta, care a aflat vinovat pe deputatul Hencz pentru omor fără roe, și l'a pedepsit cu șase luni temniță. Acuzatul a înaintat apel.

Ilustr. Sa dl Ioan cav. de Puscaru, septemvir etc. a binevoit a dărui fondului de 20 fileri al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ 10 cor., iar „Fondului Victor și Eugenia Tordășanu pentru înzestrarea fetelor sărace și cu alipire către Reuniune“ 10 cor., în total 20 cor. — Pentru această nouă jertfă adusă clasei noastre de mijloc comitetul Reuniunii îi exprimă sincerele sale mulțumiri.

Se scumpesc banii. Banca din Anglia a urcat interesele după împrumuturi dela 4 la 5%.

Hymen. Elena Trif și George P. Branea, cand. de preotantă serbarea cununiei lor, care se va celebra Duminecă, în 8/21 Octombrie la 2 ore p. m. a. c. în biserica greco-orientală din Toplița-Română.

Procesul ministrului Iekelfalussy. Marți s'a pertractat la tribunalul din Budapesta procesul apelat de Kovács, fostul îngrijitor al moșiei ministrului Iekelfalussy. Tribunalul a aprobat sentința judecătorească, care l-a declarat pe Kovács vinovat, i-a respins acuză și l-a judecat la suportarea speșelor.

Brașovenii la București. Reuniunea de cântări din Brașov va face excursiune la București, unde va da două concerte în „Teatrul Național“ în zilele 27 și 28 Oct. v.

Profesor boicotat. Studenții în drept dela universitatea din Cluj, au hotărât unanim boicotarea prof. Navratil, pentru a cărui severitate încercase anul trecut un rigorozent să se sinucidă. Astfel în anul acesta Navratil nu are nici un elev. Senatul universitar a fost silit să designeze interimal pe prof. Somlo Bodog ca propunerea studiilor lui Navratil.

Românii din America au hotărât se țină un congres de protestare în poarta nelegiuirilor săvârșite de Greci în Macedonia.

Mașină de zburat. Contele Zeppelin, care și până acum și-a bătut capul cu lucruri de acestea, a construit o mașină de zburat, care la probele ținute, s'a dovedit a fi destul de bună și de corăspunzătoare scopului. Face 42 kilometri pe oră, și poate fi dirijată perfect de bine. Inventatorul a primit felicitări din lumea întreagă.

Iubirea față de mamă. În Pecica a murit dăunăzi văduva de 83 ani a fostului învățător de stat A. Tormo, care trăia în timpul din urmă foarte sărăcăcios cu cele patru fete ale ei. Când au văzut acestea că mama lor a murit, de durere două s'au urecat în pod și s'au spânzurat. Celelalte două au leșinat și numai cu greu le-au putut reține să nu se sinucidă și ele.

Preț pe capul Țarului. Revoluționarii din Rusia au fixat un preț de 50 mii ruble pentru acela sau pentru moștenitorii celui ce va isbuti să omore pe Țarul.

Uniforma honvezilor. cea nouă, n'a întâmpinat aprobarea patrioților, cari vor cu tot prețul să se susțină șinoarele fără gust, pe cari le consideră ca expresia adevăratului caracter unguresc. Începutul protestării l-a făcut orașul Sătmár, care a cerut dela ministrul de honvezi o nouă reformă a acestei uniforme.

Trenul bețivilor. Și această minune ne-a adus veacul luminii, deocamdată numai în Anglia. Trenul numit Bachus circula în zile de sărbătoare în vecinătatea Londrei. Aduce seara pe bețivi acasă în oraș. Are și apartamente pentru dame și aceste nu circula nici când goale.

Scrisori de recunoștință, cari au fost trimise în ani 1902, 1903, 1904, 1905 domnului Albert-Müller, inventatorul crucii duble electro-magnetice R. B. Nr. 86967 în Budapesta V. str. Vadasz 42/V le vom aduce pe rând la cunoștința cetitorilor. Soroarea N. 3: St. die Müller! Am comandat 3 cruci electro-magnetice. R. B. Nr. 86967. Fiindcă mi-au făcut bine să mai trimiți 3 cruci la adresa mea. Cu stimă Herman Kauer în Biserica Albă. Tuturor cari sufar de Gicht, reumă, astmă, bătăi de inimă, influență și dureri de șele, se recomandă călduros aparatul. Originalul acestei scrisori se poate vedea la dl Albert Müller Budapeste V. str. Vadasz 42/K.

Poșta ultimă.

Dela congres.

În ședința de azi, Luni, a congresului, s'au făcut verificările deputaților congresuali. Au fost verificate 73 mandate, iar celelalte au fost predate comisiunii verificatoare. S'a ales apoi biroul și comisiunile diferite ale congresului, între cari au fost împărțite rapoartele conzistoriului metropolitan și toate actele intrate la congres. Ședința proximă se ține mâine, Marți, la orele 11.

„Frațietatea“

instituit de credit și economii societate pe acții în Sadu.

Convocare.

Domnii, cari au subscris acții la înființându-l instituit de credit și economii „Frațietatea“ societate pe acții, sunt invitați prin aceasta pe baza hotărârii trib. reg. de dto 3 Octombrie la nr. 6478/906.

Adunarea generală extraord.,

care se va țineă Joi, 1 Nov. st. n. 1906, la 3 ore p. m. în sala hotelului comunal din Sadu cu următoarea ordine de zi:

1. Stabilirea taxei în favorul fond. de rezervă pentru transcrierea fiecărei acții.
2. Stabilirea textului maghiar a prospectului și convocătorului adunării gener. constituante.

Sadu, 13 Octombrie 1906.

Diracțiunea.

Stipendii pentru meseriași.

Din fundațiunea Francisc Iosif, creată de orașul liber reg. Sibiu (Nagyszeben) întru amintirea suirii pe tron a Majestății Sale, sunt a se conferi pe anul 1907 două stipendii de călătorie de câte 200 coroane, pe durata unui an.

La aceste stipendii pot concura meseriași tineri, fără deosebire de naționalitate sau confesiune, cari au absolvat cu succes vreo școală de elevi-meseriași sau de specialitate din loc, și cari în scopul perfecționării lor petrec sau voesc să călătorească în străinătate.

Acelaș stipendist poate primi stipendiul în trei ani după oaltă, dacă dovedește că cercetează vreo școală de specialitate ori că folosește constiențios timpul pentru perfecționarea sa.

Rugările scrise și subscrise cu mâna proprie și provăzute cu documente sunt a se înainta până în 10 Novembre n. c. la magistratul orașănesc din loc. —

Sibiu, 11 Octombrie n. 1906.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“:

Vic. Tordășanu,
prezident.

Stefan Duca
notariu.

Un învățăcel

- dela 15 ani în sus, se primește în franzelaria dlui PETRU MOGA, Sibiu.
- [249] 3-3

Preț redus!

Țara noastră, descrierea părților Ardealului spre mează și Valea Murășului, de Silvestru Moldovan, se vinde cu preț redus de 1 cor. (în loc 2 cor.), plus porto 20 fil., la **Librăria arhidiecezană din Sibiu** (Nagyszeben).

Un tinăr român

cu câteva clase reale sau gimnaziale se aplică imediat ca **practicant** în **Librăria arhidiecezană din Sibiu** (Nagyszeben).
Petițiile să fie scrise cu mâna proprie.

Sboar'al nopții negru flutur...

de M. Eminescu. — Romanță pentru voce și pian de A. Bena. Preț cor. 1.50, porto 10 fil. Se capătă la **Librăria arhid.**

A eșit de sub tipariu în **Tipografia arhidiecezană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: **Rânduéla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmósele, Sfetilnele și altele.**

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele cu copcii galbine **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani**.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei arhidiecezane.

Mersul trenurilor valabil din 1 Octomvrie 1906

Budapesta — Arad — Teiuș

Tren de pers.	Tren ocel.	Tren de pers.	Tren accel.		Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.
10.00	10.00	12.35	8.50	pl.	Viena	sos.	3.25	6.45
8.00	7.25	10.10	2.00		Budapesta (gara centrală).		6.10	1.10
11.09	9.23	1.30	4.00		Szolnok		2.34	11.19
3.29	12.12	6.05	6.54	sos.	Arad	pl.	9.30	8.18
4.02	12.22	6.35	7.04	pl.		sos.	8.50	8.08
4.13		6.46			Glogovaț		8.38	
4.35		7.06			Gyorok		8.16	
4.46		7.16			Pauliș		7.59	
5.09	12.57	7.34	7.42		Maria-Radna		7.34	7.30
5.40		7.54			Conop		7.12	
6.03		8.03	8.09		Bérsava		6.57	7.00
6.55	1.50	8.47	8.42		Soborșin		6.19	6.34
7.26	2.09	9.13	9.01		Zam		5.45	6.08
7.51		9.34			Gurasada		5.19	
8.07	2.32	9.47	9.24		Ilia		5.10	5.46
8.23		10.03			Branicea		4.49	
8.46	2.56	10.27	9.50		Deva		4.27	5.20
9.16	3.14	10.56	10.15		Simeria (Piski)		4.12	5.08
9.45	3.32	11.22	10.33		Orăștia		3.33	4.36
10.03		11.44			Șibot		3.11	
10.35	4.16	12.11	11.02		Vințul de jos		2.48	4.09
10.56	4.27	12.31	11.14		Alba-Iulia		2.30	3.57
11.25		12.58	11.35	sos.	Teiuș	pl.	2.00	3.33

Vințul-de-jos — Sibiu.

Tren micst	tr. d. p.		tr. d. p.	Tren micst
—	2.00	7.43	4.11	plcă Vințul-de-jos
—	2.24	8.10	4.31	Sebeșul-săsesc
—	2.47	8.33	4.49	Câlnic
—	3.11	8.57	5.08	Cunța
—	3.21	9.07	5.17	Mercurea-Sărătura
—	3.40	9.25	5.31	Mercurea
—	3.54	9.39	5.42	Apoldul-mic
—	4.30	10.15	6.15	Apoldul-mare
—	4.58	10.43	6.37	Galeș
—	5.27	11.14	7.00	Seliște
—	5.40	11.27	7.10	Săcel
—	5.50	11.37	7.19	Cacova
—	6.01	11.52	7.28	Orlat
—	6.18	12.10	7.39	Cristian
—	6.44	12.36	8.00	Turnișor
—	6.55	12.47	8.09	sos. Sibiu

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș

tren de persone	tren mixt.		tren de pers.	tren mixt	tren de pers.
2.28	4.43	11.20	7.10	pl. Copșa mică	sos.
3.34	6.27	12.33	8.42	Ocna (Scalde)	pl.
3.58	7.04	12.57	9.15	Sibiu	sos.
4.20	7.30	1.30	—	Tălmăciu mare	pl.
5.07	8.16	2.22	—	Avrig	pl.
5.57	9.02	3.16	—	Făgăraș	pl.
8.12	9.48	4.08	—		

Notă. Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.

Renumitul

„TUDOR“

Imitațiuni:

Diamant artificial și petrii prețioase să pot căpăta acuma in Sibiu — Nagyszeben

250 3—

Expozițiunea să
află în prăvălia lui

BRECKNER W. STRADA CISPĂDIEI Nr. 13.

Tot în aceasta prăvălie să pot privi mai ue aproape mărfile.

☛ Toată expozițiunea „TUDOR“ strălucește, scânteiază și scilipește ca soarele. ☚

Diamantul „TUDOR“

numai specialistul cel mai expert îl poate deosebi de diamantul adevărat. Atragem atențiunea on. public, că diamantul „Tudor“ deloc nu samănă cu nici o piatră falsă, care s'a putut vedea până acum în multe prăvălii. Deosebirea mare apare la prima vedere.

S

Inele, broșe, cercei, blazlete, pleptene, etc.
pregătite din diamant
„TUDOR“
coroane costă

Pentru răspândirea în măsură cât mai mare ne-am hotărit, ca să vindem singuraticii articlii de marfă pe lângă prețuri fixe.